

తారక నామప్రభావము.

—:—

Sl. no. 759 / Acc no 9283.

కొంఠపల్లి వెంకటదాసు

ప్రీతము.

—
మచిలీపట్టణము

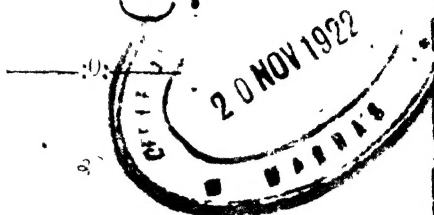
సుధర్మ ముద్రాణాలయమునందు

ముద్రితము.

—
1922.

తారక నామ ప్రభ వము.

శ్రీ

కొండవల్లి వెంకటదాసు ప్రణీతము.

బ్రహ్మశ్రీ చింతలపాటి రామమూర్తిశాస్త్రి.

మహారాజశ్రీ వల్లభ సేని రామకృష్ణకవివర సంస్కృతము.

బండరు, సుధర్మ ముద్రణాలయమునందు.

మద్రాస్ పితము.

1922

ఉ పా డ్దా త ము.

ఆర్యులారా !

నాకు సంస్కృతాంధ్ర పాండిత్యం విసుమంతయు లేక
పోయినను, పరకవీర్యముచే నీ పాత్రమును రచించితిని. ఇం
జులో కొలదిపాటి దోషములుండువచ్చును. పాటిని ప్రజ్ఞులు
జూన్చింతురుగాక.

ఈ గ్రంథమును పరిష్కరించిన వల్లభనేని రామకృష్ణ
య్య, చింతలపాటి రామమూర్తిశాస్త్రి గార్లకు వందనము
లర్పించుచున్నాను.

కొన్నపాడు, }
17.8.22.

పట్టు విన్నవించు విశ్వయ్యకు,
కొండపల్లి వైంకటదాసు.

తారకనామప్రభావము.

—101—

- కం॥ శ్రీవిద్యవంశపావన
వాచవముఖ వినుతి హిత్ర పక్షమపవిత్రా॥
శోభనదేశాధిప నిద -
దాన జనావన నునామ దశరథరామా ॥ ౧.
- కం॥ మతి సతులిక హర్షంబున
సతతము నీ నిన్ను వినుతి నలిపెద రామా ॥
పతిత జనావన నిపుణా ॥
హితవుగ నను జోవుమెప్పు నెనకులరమా ॥ ౨.
- సీ॥ విద్యయును బుద్ధి నీజాలు విమలహృదయు ॥
వేదమలకాది మూలమా వేదవేద్యు
పౌధమ కమలంబు నందుండు వ్రోణవయాపు ॥
విఘ్ననాథుని సద్భక్తి వినుతసేతు ॥ ౩.
- కం॥ భారతి నినుబొర్పించెద ॥
వారిజదళ సదృశవేత్తి వర్ణితగాత్రీ ॥
భూరిదయామతి సతతము
చేరే నటించుము మనీయ జహ్వగ్రమునక ॥ ౪.
- కం॥ శ్రీరామా నిన్నెపుడుక
శ్రీరామా వేడుకొందు స్థిరమతితోడక ॥

శ్రీరామా నను బ్రాహ్మకర ।

శ్రీరామా నుగుణధామ శ్రీరఘురామా ॥ ౫.

ప॥ ఇట్లు పదేవతాస్తుతి యొనర్చి. ౬.

కం॥ రామునకు నీలవేళు

శ్యామునకును సకలముని హృదభిరామునకున్ ।

భూమి సుతాహృక్కువహిమ

ధామున కళుదళన పుణ్యతర నామునకున్ ॥ ౭.

సమపితంబుగా నొనర్పంబునిన తారకనామ ప్రభా
వంబను యక్షిగాన ప్రబంధంబునకు కదావి నానం బెట్టిదనిన.

కం॥ భూమికి దొడవై సిగులకు

ధామమునై జొన్నపాడు తద్దయు నొప్పిన్ ।

ధీమహితులతో రెండవ ।

నామముచే శ్రీజనార్దన పురంబనగన్ । ౮.

ప॥ అందుగల పరమభాగవత శిఖామణులగు పుణ్య పురుషు
లొక్క నాదొక్క పుణ్యస్థలం నగు గూచుంకి పుణ్యకథా
కాలక్షేపంబు జేయుచుండ నొక్కండు లేచి యో మహా పుష్ప
లారా! మన గామి నివాసియగు వెంకటస్వామి యను
నామాంతరముంగల వెంకటదాసుండను భక్తుండు విరచింపి
నట్లు రూపదేశంబుచే శ్రీహాని స్మరింపుచు గృతార్థుండయ్యెనని,
మున్ను కొంతవింటి, నిపు డాపుష్కాత్ముని సచ్చిత్రంబును తార
కనామ ప్రభావంబును సవిస్తరంబుగా దెలిసెనేని వక్కాణింపుం
డన నందొక్కం డిట్లువియె, నో మహాత్మా వినుము. పంటరైతి

కులోద్భవుండును వెల్లసిరి గోతుండును నుకవిజన మిత్రుం
డును కొండవల్లి వంశవయః పారావారరాకా శశాంకుండును
నగు శ్రీమత్తాతిరెడ్డికిని పతివ్రతా తిలకంబగు యాదిలక్ష్మికిని
జన్మించిన వారిలో ద్వితీయుండును నగు వెంకటదాసుండను
దేవా? మాయూహంబగు సంసారంబున బురదలో కుమ్మర
పురువు చందంబున మెలంగుచు భక్తవరదుండగు శ్రీయఃపతిని
స్మరించు విధంబు గురు కరుణచేగాని తెలియదని యప్పుడు తన
కుపదేశం బిచ్చుటకు తగుగురువు లేమింజేసి ప్రహ్లాద రక్షకుండగు
నరహరినే తనకు తారక ముపదేశమిచ్చి మూర్ఖభక్తిచే బ్రా
హ్మింపుడు యమనియ మాద్యస్థాంగ యోగనిష్ఠా గన్త్యుండై
నను పంచముద్రల గుర్తెరిగినను పదా సనానాథుండై
భూమిభ్యంబున వెలుంగు చిత్స్వరూపుడగు పరమాశ్రయ
జూచుట కెంత ప్రయత్నించినను నూటయెనిమిది దివ్యతీరు
పతుల సేవించినను నీ చరాచర ప్రపంచబంధయు నిండియున్న
విష్ణువుని గనుంగొనుట యసాధ్యంబనియు నది నైరాగ్య
భక్తిచేగాని సాధ్యంబుగాదనియు సాధ్యంబుగాకున్న ముక్తి
లేదనియు నిశ్చయించి యా గోవిందుని తన పదంబునగుదురు
వరచి యిట్లు పలుకందొడంగ విచుము ।

కం॥ శ్రీరామ రామయనుచును

బారాయణ సేతునెపుడు బరమప్రీతిఁ ।

భూరే గురువులైన యీ

తారక ముపదేశమిచ్చి దనువుము శౌరీ ॥

సాతేరి-అర్చి,

ప | రామ రామ శ్రీ)రామా రామా | రామోయనుటయ నా
[వంతు॥

ల | ఏమరకి నను | సామరుడనకను | భూమిని నేలుట నీ
[వంతు॥

చ | దానులీబో)చ దాశరథి నీకు | దోసిలొగ్గుటయు నా
వంతు దాసపోష నా | దోసములెన్నక వాసిగ నేలుట
[నీ వంతు॥

చ | పన్నగశయనా వతితపావనా | సన్నుతించుటయ నా
వంతు కన్నతండ్రివలె గొర్రెల్లిచ్చిదయ నన్ను
బో)చుటయ నీ వంతు రాతిని నాతిగ జేసిన నీతారామ
నుంచుట నా వంతు ॥

చ | పాతకములు బడగొట్టి బో)చుటయు పరమపావనా నీ
[వంతు

చ | పక్షి నాహన రక్షకుండవని | చీత్తగవేసెట నా వంతు
కక్షవహింపక దక్షిణమే నను రక్షణనేయుట నీవంతు॥

చ | ధరను నాధన, పురనివాసయని ధ్యానించుటయే నా
వంతు ॥ కరవరదా నను కరుణనుబో)చుట కరుణించుట
యే నీ వంతు

క | శ్రీరమణ నీదు నామము
నారసనను నిల్పుచెప్పును నరహరియిపుడే |

సార కృపనన్ను గావుము ।
కోరిక లిడి జూన్న పాటి కోదండామా ॥

కాంబోది—అట.

- ప॥ రామ రామ రఘవంశతిలక శ్రీ । రామ శరణు శరణు ॥
- అ॥ కామరూప శౌరీ రామనన్ను వేడ్క గావు శరణు శరణు ।
- చ॥ సూర్యవంశతిలక సుగుణాంబ నిధి దయచూడు శరణు శరణు । వేరునేయకనన్ను । వేడ్కబ్రావుము నృపవీర శరణు శరణు ॥
- చ॥ వాతమతినిత్తునో యిననంశచిపనీ । కృతిని శరణుశరణు ॥ శతమశ్శునుత రామ । పతితపావన నన్ను సాకు శరణు శరణు ॥
- [శరణు ॥
- చ॥ దశరథనందన శశిధర మతగుణనిధి ధాన శరణు శరణు ॥ శిశువై యిండి రక్కసుల కూల్చు । మున్యవనకీలో శరణు శరణు ॥
- [శరణు ॥
- చ॥ దాసుల హృదయమున దాగియున్న సుగుణధామ శరణు శరణు । మోసపుచ్చక దయ జేసిమాన్పు నా । గాసి శరణు శరణు ॥
- చ॥ ధరలో జనార్దన పురనివాసగిరి । ధైర్య శరణు శరణు ॥ శరణు దాసుల గరుణబ్రాచు భక్తివరద శరణు శరణు ॥
- [శరణు ॥

కం॥ శ్రీహరి నిను బ్రార్థించెద
 శ్రీహరి నకలాంతరంగ చిన్మయరూపా ।
 శ్రీహరి నను వే బ్రోవర ।
 శ్రీహరి ప్రహ్లాదవరద శ్రీలక్ష్మీశా ॥

వ॥ అనుచు శ్రీహరిని నుతిరీపుచున్న కొన్ని దినములకు
 నొక పుణ్యకాలంబున తద్ద్రామస్తులగు భగవద్భక్తులచే నిర్మిం
 పంబడిన రామాలయమున కమేయసుగుణ గరిష్ఠులును,
 పరమభాగవత శ్రేష్ఠులును పుణ్యపురుషులు నగు జనులును,
 మఱిందగు పూజ్యులును నరుడెంచి యద్దేవున కభిము
 ఖులై నిల్చి, ఓం నారాయణాయనమః, సూర్యచంద్ర సేతాయ
 నమః, దశరథనందనాయనమః, ప్రహ్లాదనారద పరాశర పుండ
 రీక వ్యాసాంబరీష శుక శౌనక భీష్మదాల్భ్యాది పరమభాగవత
 వినుతపాదారివిందాయనమః, భక్తిపాలకాయనమః యని స్మరిం
 పుచు నచన వందనాదులనలరె యొక్కచో గూచుండి భగ
 వద్గోష్ఠినున్నతరె వెంకటదాసుడు స్వేచ్ఛ నచ్చటికివచ్చి వారిం
 గాంచి పరమానందంబు నొంది

గీ॥ “భక్తులే నేను నేనయా భక్తులరయ భక్తులకు నాకు
 భేదమావంతగలదె”

యను భగవద్వాక్యంబుగలదు. గావున వీరా శ్రీహరి
 స్వరూపులు, యీ పుణ్యస్థల దశనంబున నా జన్మంబు
 తరించె, గృతార్థుండనైతిని యుప్పొంగుచు సా శ్రీరాముని
 యధుగుడమ్ములంబడి యానంద బాష్పంబుల దర్శదంబుల

గడిగివేచి యప్పురము భాగవతులకు వేరేవీరదండప్రణామంబు
 లొనచివాడివెనలం గైకొని తద్దర్శనస్పృశల సల్లావజనిత
 పరమాహ్లాదంబున మేనుమరచి కొంత వడికి దెలసి శ్రీహరి
 నిట్లు నుతింపందొడంగె.

ముఖా, ఆది.

ప॥ పట్టుచిడుచ పట్టుచిడువను శ్రీహరి నిను వేడె॥ పట్టు॥

చ॥ పట్టిన పట్టు నేవిడవ పట్టిమాటకాదు నుహరి॥ గట్టిగ
 పరుబ్రోవకు ప్న గాచువారిసోపకు శౌరి పట్టు॥

చ॥ అష్టదిక్కుల వాంపక్కం యిష్టములేక నోవ్రోడ అష్ట
 కుచే నిను స్మరియించెద కష్టము ద్విప్పుము కరివరదా॥

చ॥ దాసులను గాచితినని విని దశరథతనయా నుతియించెద
 దోనముల బోగొట్టు నన్ను॥ దోషహిత బ్రోవర
 [తంత్రి పట్టు॥

చ॥ గట్టిగా కేశవ నీవు నాపట్టు గలిగియుండవేని యీ
 పట్టినపట్టు విడువను పరులను నే వేడబోను॥ పట్టు॥

చ॥ ఆపదలనెడబాపుమనుచు॥ లేపలేకు నిన్నువేడద॥ ఆ
 పదోద్ధారకనాదు పాపములబడ జమ్మిబ్రోవర॥ పట్టు॥

చ॥ ఎక్కువని యితరదైవముల॥ నెప్పటికి నే వేడకరినుత॥
 దిక్కునీవని మొక్కడ నా॥ దిక్కునీవై బోవు
 [మయ్య॥ పట్టు॥

చ॥ గట్టిగ జనార్దన పురమున | కట్టడిగ శ్రీ లక్ష్మిని గూడి |
 గుట్టుగా దేవాలయమునను | కట్టువడి నివసించిన శ్రీ
 హరి || పట్టు విడువ పట్టు విడువను ||

కం॥ పక్షి పతిగ మన భక్తుల
 పక్షపువాడవని నీమ పాలబడితి | నక
 కక్ష వహింపక శౌరీ |
 తక్షణమే బోవుమయ్య తారకనామా ||

నాదనామక్రియ ఆది.

ప॥ జాలమేల శ్రీరామా | శౌరీ స్మరియించెద జాలీలేవా
 [రఘురామా ||

అ॥ జాలిలేక నన్నేలకున్న బ్రతికి మాలియు నినుహరి వ్రస్తు
 తింతు యిక || జాల ||

చ॥ అన్నా నిన్నే తేడెద | నిటలాక్ష వినుత కన్నులయందు
 నిల్పెద | పన్నగశయనా పన్నరక్షకా | వెన్న దొంగ
 నిను సన్నుతించెదను || జాల ||

చ॥ పోషింపుమయ్య శ్రీహరి | దోషుడనని | భాషింపగ
 దగదు కంసారీ | ఘోషబడిక నాకోరికలొసగర | దో
 షరహిత నే దోసిల్పొగ్గితిని || జాల ||

చ॥ దండి యసురుల బట్టి భండనమునను | చెండివేసిన శౌరి
 యుండజి వాహన పుండరీకాక్షయండ తేరెదను కుండలి
 [శయనా || జాల ||

చ॥ ధరను జనార్దన పురమందుండె॥ కీర్తనామచంద్ర॥ కరుణ
పురజనుల బోధించుచుండె॥ కరివరదుడ నిరతము తారక
మూ॥ సరగున వెంకటదాసున కీయర ॥ బాల ॥ ౧౫.

కం॥ హరిదాసుల రక్షింపను

• కరమందున మున్ను బిరుదు గట్టిలిపని నే
కరుణాళు నిను నేడెడ
కరుణ తల్లిప్పంగ బోధివగదరా శౌరీ॥ ౧౬.

నాదనామక్రియ- ఆది.

ప॥ ఏమిగా రామా యేమిరా పల్కవదేమిరా శౌరీ॥

అ॥ కామజన నాదేవుడవని నీ॥ శోమలవదములు గొలిచి
మొక్కినను యేమిరా ॥

చ॥ ఎన్నివిధముల నన్నుతించినను॥ పన్నగశయనా పాలిం
పవహా॥ యేమిరా ॥

చ॥ దంశివాడవని యండను జేరితి॥ పుండ్రీకాక్షయ॥
బాడ న్వరూప యేమిరా ॥

చ॥ కరివరదుడవని॥ మఱి మఱి నేడితి॥ గరుడగమన నను
కరుణను బోధివర ॥ యేమిరా ॥

చ॥ కూరిమి వెంకటదాసుని మొరవిని తారక మొసఁపుచు॥
గోరిక బ్రీయగా॥ యేమిరా ॥ ౧౭.

కం॥ పక్షి-ద్రోగమున నాపై
యక్షుణ్ణులగు దయాల హరిని బరవుచు
యీక్షుణున రావే ప
ద్యేక్షుణ చేలంబు లిచ్చియేలవె శృష్ట॥

కం॥ నారాయణ నీ నామము
కూరితద జామీను దెవుడు గొర్రూడిక నిక
నారాయణుడను కొమరుని
పేరున బిలువంగ బోవవే సత్కరుణ॥

ప॥ అనుచు ననేక విధముల శ్రీహరిని స్మరింపుచు నామీ
నాతో బలుకవా? పలికి తారక మీయవా? యని వ్రతీయు,

కం॥ పలుకవు తారక మీయవు
పలుమారులే వేడుచున్న పన్నగ శయనా!
నలువను గన్నముకుందా
యబుకా తగదయ్య చూడ నన్యుని గాగ॥

కం॥ తారక మిచ్చిన సయె
తారక మీకున్న రాక్ష తక్షణమే ని
న్నారడి బెట్టెద శౌరీ
గరడి వాడనుచు వేయిగతుల ముకుందా

ప॥ అనుచు నద్వైతమున శ్రీహరిని బెక్కు విధముల నుతిం
పుచు నో కేశవ, యో మాధవ, యో పుండరీకాక్ష
యో దామోదర, యో జన్మాన, యో యచ్ఛృత, యో
యనంత, యో జగన్నాథ, యో శక్తివత్సల, యో దీవశరణ్య,

యో యాపహ్లాంధన, యో గోవింద, యో వైకుంఠవాస,
నాకొక్క పరి దశకానం బీయవా? యిచ్చి యొక మాటాడవా?
మాటాడి తారకం బొసంగవా? యనుచు బలుమారు రెట్టించి
పలుకకున్న నారూఢంబగు వైరాగ్యంబునదను త్యాగంబునకు
నిశ్చయించి చేతనున్న తంబురా తాళంబులక్రిందనుంచి యూ
ర్ధ్వముఖుండై శ్రీహరియందు చిత్తంబుజేర్చి తస్మియత్నం
బరయుచుండు శరీ నవోచ్చనున్న భగవద్భక్తు లదిచూచి
యొకరి మొగ మొకరు చూచుకొనుచు విస్మయచిత్తులై
వెంకటదాసుని దృఢవైరాగ్యంబునకు సంతసించి యోభక్తుండా
సీకిట్టి వైరాగ్యంబు కల్గుటకు కారణమేమని యడిగిన వాం
జూచి మకుత కరకమయిందై యో నా హత్తు లా రా!
వినుండు.

శ్లో॥ సాధూనాం దర్శనం పుణ్యం | స్పృశకానం పాపనాశనం |
భావణ తీర్థ భూమి స్వాత్ | న దనం మోక్షదాయకం.

వ! అరుప్రమాణంబు గలదు గావున మావంటి దీనులకు
మీవంటి సత్ప్రభుల దశకానంబున నేకదా జన్మనాఫల్యంబు
గాగలదు. కృతార్థుండనైతి ననుచు వారికి దండ ప్రణామం
బు లాచరించి యోనాహత్తులారా,

కం॥ మీరల నుడివిన ప్రశ్నకు
గారణమున్నినును నేను కమిభక్తి మెయిన్ |
ధీరమతి వేడితిని నే |
తారక మిమ్మనుచు నుగుణామూనామున్ ॥

వ. అనినవారిలో సరస్వతి శేషయ్య యను భక్తాగ్రేసరుం
డిట్లనియె.

గీ॥ పంచవరి. ఎద్దిబహుధ దురితంబు లెల్లవోలు ।
నన్ది సకిలేప్పితంబుల నీయజాలు ।
దేనిసార్యులు నాకువదేశమిదిరో ।
దేనిగోరుచునుంటివో మానసమున ।
దాని మహిమంబు వెలిపెద దయదలిర్ప ।

కం॥ తారకమే రాముడనుచుగా ।
దారకముగా శివుడు మదిని ధ్యానించి లన
తారముగని తాగొకి
తారకముం దెలియ నెప్పెదన్దయు నీర్తిగా ॥

కం॥ గొకి నొసగిన తారక
సారముగని పొక్కుముండ్ల సర్వతపసులా
తారక మొసంగెదనున
వోరికలర నీకు నేమగొనుముక శిష్యా ॥

కం॥ తారకమే యోంకారము
తారకమే సింహియుండె దాభవనములగా
తారకమగు యీపావన
తారక ముపదేశమిచ్చెదగా గొనుమిచ్చుజే ॥

వ. ఇట్లు భాగవత శిఖామణి తారకమిచ్చెదనని వక్కా
నింప నంత వెంటదాసుండు పరమానందంబునొంది యో
మహాత్మా! ఇదెంతటి నుదినము నేనంతకాలము నుంచియో

తారకోపదేశంబు నేయందగు గురువర్యుండు లేక నలుజడి
 వడుచు నాదయాళుండగు శ్రీహరినే మువదేశమిచ్చుని / చిర
 కాలమునుంచి వేడుకొనుచుండ నేటికా శ్రీయశతికి నాయం
 దనుగ్రహము గల్గెగాబోలు మీరూపంబున సాక్షాత్కరిం
 చె నాహా, మీరా గోకుండులుగా నాదెందంబునకు దోచుచున్న
 యది. నేడుగదా నాజన్మము సాఫల్యమునొందినది, యిప్పటికి
 గదా కృతార్థుండునై తిననుచు నాతని యడుగులంబడి యానంద
 బాష్పంబులంగడిగి మజ్జల నిజతీర్థంబున నాభక్తాగ్రేసరు పాదం
 బుల గడిగి యాత్మీయంబుల దననై జల్లుకొని కొన్నితనివిదీర
 గొలిచి నిల్చి మహాత్మా సన్నకడతేర్పవేయని చరణంబులంబడి
 పట్టువీడక నట్లనె యున్నంత నాపూజ్యుని సేవంకటదాసుభక్తి
 విశ్వాసంబులకును వెరాగ్యంబునకును సంతసించి శిష్యా శుద్ధ
 చిత్తోభవ యని దీవించి తన చేతులచే లేవనెత్తి గూర్మిండ్
 వట్టి, బంగారునకు పరిమెలిము గల్లునట్లును యద్వైతమునకు మెరు
 గల్పినట్లు నుండు వత్సా యిదిగో తారక మువదేశమిచ్చు
 చుంటి నైకొమ్మని,

కం॥ శ్రీరామ నామమను యా ।

తారక సారామృతంబు ద్రావుమి కేవుడా ।

శ్రీరాముడు నీకిచ్చును ।

సారంబగు నమృతవదని సరగున శిష్యా ॥

ప॥ ఇట్లువదేశించి మతియును,

(నీ తారా మాంజనేయం లోని పద్యములు)

కం॥ అది పరబ్రహ్మప్రతి ।

పాదక మత్యంత పరమపావనము సుమీ
 యీవివ్య మంత్రరాము
 మోదిత ధర్మార్థకామమోక్షప్రముఖ ।

సీ: నిఖలరోగంబుల నిర్మూలనముగ నుము ।
 భవభయంబులనెల్ల గారకోలు ।
 సంధింబుల బహుప చలుకావిండు ।
 హలయు నాపదలను నులిమివైచు ।
 శాత్రవ విజయ బు సతత బు సమకానక
 సూరించు హువిధ ముఖములను ।
 తలఁపకుండ దుడకశలను దొలంగు
 సకల శుభంబుల సంక్రమించు

సీ: పరమపావన మంగత్రముగాన
 కలిత ధర్మార్థ కామమోక్షములలోన ।
 నెనను భక్తుల గొనగని డెట్లెదు
 యేమిచ్చెను శ్రీరామనామ మహిమ ॥

ప॥ అనుచు నీతి ఆంజనేయున కుపదేశించి గావున,
 కం॥ తారకునే ప్రార్థింపుము ।
 తారకమే చింతలన్ని తద్దయుబాపుక
 దారకునే పూజింపుము ।
 తారకమే నిన్ను శివ్యదయకడ తేర్చుక ॥

మధ్యమావతి—ఆట.

ప॥ దక్షిణమిచ్చుక శివ్యదశౌరి దురితము లావ్వుక ॥

అ॥ దళకనమిక్కు నాదనుజారి త్వరలోన | దళకన ము
సగుచు దనిపె నుబరీషు || దళకన ||

చ॥ సరగున ముకరి | శిరము జక్రమున దరిగి | కరిని గాచిన
శ్రీ | హరి నీకు లక్ష్మీలో || దళక ||

చ॥ నార్దదముని యెపుడు | నారశింహాయుచు | బారా
యణము జేయు | నారాయణమార్తి || దళకన ||

చ॥ ధరలో జవార్దన | పురవర వామదై | సరగున తక్కుల
నంద్రుండు హరి || దళక ||

వ॥ ఇక్ష్వాధక్త్రైసంకుంకు తారకనామ ప్రభావంబు దెలి
యం జెప్పి శిష్యుని యభిప్రాయంబు గ్రహింపగోరి యో శిష్యుడా
నే నీయందగిన తారకంబును నిధానంబు నీకిచ్చితి, నింక
నీయందగు గురుకట్టంబు నాకిమ్మనిన వెంకటదాసుం డిట్లునియె,
నో మహాత్మా మీర లనుగ్రహించినది దివ్యజ్ఞానము. అట్టి
జ్ఞానంబున ఓచారించ నీ చరాచరప్రపంచంబునకును మీకును
సాకును భేదం బినుమంతయుఁ గానరాకున్నయది. ఇదియుం
గాక నిష్కామి కీయందగిన దెద్దియును లేదు. అయినను
శ్రీనివాసాయణ స్వరూపులగు మీరు కోరితిరి. కావున నీ తారక
నామ పారాయణఫలం బొసంగెద గొనుండనిన సంత నా గురుం
దమితానందంబునొంకి యో వుతా.

“ శ్లో॥ బ్రహ్మణోన్యం నకించన | ” యను న్యాయంబున
బ్రహ్మముకన్న వేరు కొంచమైనను లేని మాట నిజమే. అట్టి
జ్ఞానంబులవడెనో లేదో యను సంశయమున నే నిట్లు కోరితిని.

నీవు నిష్కామిని యీయరాని ఫలంబిచ్చేదనంటిని. గాత్రుల
దానినే పరిగ్రహించితినిని శిష్యుని తన తోడలపై గూఢుకాండం
బెట్టుకొని పుత్రప్రేమచే గౌగలించి వత్సా యెన్నియిడుమలు
వచ్చినను శ్రీరామనామస్మరణముచు మాత్రము విడువ వల
దనియు శత్రుమిత్రులయెడ సమభావంబున మెలంగుమనియు
సమలోపకాంచనుడవును నీషణత్రయ దూరుండవును నగు
మనియు నిట్లు మెలంగిన నపవగ్గం బరచేత నుండుననియుం
జెప్పి హరిభక్తులతో గలిసి యానందంబున శ్రీహరి నిట్లు స్మరిం
ఫందొండంగె ఎల్లనిన,

ఆనందబైరవి-ఆట.

ప॥ గోవింద గోవింద | రామగోవింద | గోవింద యోగో
వింద గోవింద॥

అ॥ గోవిం దామృతము నే | కొల్లగా భక్తులతో | నారా
గింపగల్గె | నాహ భాగ్యమేమో | గో॥

అ॥ సూర్యశంకర రామ | పురనుత శ్రీరామా | గరుడ
గజునహరి | గోరావిరక్షి || గో॥

చ॥ మచ్చమై జలఃధి | శొచ్చి సోమకు ద్రవించి | శెచ్చివేద
ము లజన | కిచ్చిన యచ్చుత || గో॥

చ॥ మందరగిరిధర | మధునూదవ శౌరి | యిరది రాధవ
గోవిందా మురారీ || గో॥

చ॥ వాసుదేవ శృంగా | వనమాలధర శౌరి | దాసులమగు
మృము మోసపుచ్చకుమయ్య || గో॥

చ వెంకటదాసుని | స.కటమలభాస | శంకరీకబ్రాహ్మము
శంకుచక్రధర || గో ||

చ | ధరను సార్థన పురవాస శ్రీరామ | సరగున భక్తుల | గరు
ణాశో బ్రోవర ||

వ ఇహ భక్తులతో పరమానందంబున మేను పులకరింప శ్రీ
హరిని స్మరింపుచు నాడుచుబాడుచు తన నివాసంబునకు జన
నంతి వెంకట దాసుండు శ్రీరాముని మందిరంబుననే శ్రీహరి
నిట్లు స్మరింపు చుండె. ఎట్లనిన,

కిం|| నారద వంద్యా శ్రీహరి |
వారణ పరిపాల సుజన్మ పాలనశీల |
భారము నీడే బ్రోవగ
నీరజదళి నదృశయన నీరధి శయనా ||

సావేరి.ఆలు.

వ|| సాధువు నాకివు దాదితారకము బోధపరిచెను విను
మనసా |

అ|| వేదములకు నది మూలమనుచు నే | భేదములేని యచల
మనుచును || సాధువు ||

చ|| పరిపరివిధముల | భవుకు స్మరించె | సావన మంత్రం
బిదియ యనెన్ | స్థిరమతి మున్నుని | శింహులు నుడువ
వగ | నిరువుగ గాచిన దినియ యనెన్ || సా ||

చ॥ వృథివి సంతలను గుదురుజేసికొని కదలకున్న దీతారక
ముగ్ధుడు | అదరివడుచెపుడు హరిహరీ యనని | యంధులు
గన రీతారకముగ్ధుడు ॥

చ॥ పాపల నడుమను | వ్యాపించిన యో లోభోజ్యోతియ
తారకముగ్ధుడు | చూపును మనసాక రూపముజేసిన దాప
గునసె నీ తారకముగ్ధుడు ॥

చ॥ సరస్వతి కేవలము | కరుణను జెప్పెను | సర్వముదెలియగ
తారకముగ్ధుడు | స్థిరమిదె గురుశిదె యనుచుగ్ధుడు |
స్థిరమితితో స్థిరయింపు మనగ్ధుడు ॥ సా ॥

ప॥ అనుచు బరమానందంబున మరల నిట్లనియె.

కం॥ హరిని స్మరింపని మనుజులు
హరిని గన లేరికెప్పు డవనిస్థలిలోగ్ధుడు
హరిని స్మరించిన జనులకు |
హరిదళాన మిచ్చి బోయె సతిమోదమునగ్ధుడు

నా ద నా మ క్రియ - ఆట.

ప॥ జీవుడ గోవిందయనరా | జీవా గోవింద నామా
మృతము గోయెలు మెపుడు ॥ జీ ॥

చ॥ కీరామనామ | సుస్థిరమని భవి పెద |
జలై చిన్నయుడు సద్గురు చూపుతో |
కీల్లగ దీనామ యుల్లాసమున వేడు |
మల్లి జన్మానికి మరలి రానేరావు ॥ జీ ॥

చ॥ పంచకోశా తీతమై యండి యెపుడు ప॥ | పంచ జీవుల
బోచే దీనాము | మంచి జపమనేయ సంచితముల
బాపు చుచల ముడిగి నీవు | మంచి మరసును ॥ జ ॥

చ॥ సూరిజనులు సిద్ధ | సురలు మును లెపుడు | సూరిగ
స్మరియించే దీనాము | కూరిమ తొ కామ |
కోరిధాదుల జుంచి | మేరదప్పక నివు మేలైన
గురితో ॥ జీ ॥

చ॥ ధరలో సూర్యుని పుకమున వెలగెను | హరిని
సద్భక్తిని స్మరియించు సతకు | కరుణ సూపును జనుల |
గాచుచుండు సుమ్మ మరువకమా శ్రీహరిని మదిలో
నెల్లప్పుడు ॥ జీ ॥

వ॥ ఇట్లు బోధింపును పరమానందంబునం జొక్కుచు నిట్లని
పాడం దొడంగె, నెట్లనిన

ఆనంద భైరవి. అట.

ప॥ ఆనంద మానందము | పరమానంద | మానందము
ఆనంది వాహను | డానందమున నువు | శ్రీనామ
మెప్పుడు | చిత్తమందుంచుటే ॥ యా ॥

చ॥ కుండలీంద్రుడైన | కదురుగ బవలించు నండకు వాహుని
యాహి పాడుచుంట ॥ యానం ॥

చ॥ కృష్ణ కృష్ణయనిన | గుప్తముల దలచు శ్రీ కృష్ణుని సత
తము గీర్తన నేయుటయే ॥ యా ॥

చ॥ పశుపతినిబోచిన | పరమపురుషునెపుడు | పశునిగ జేసు
కొని | వదలకుండుట || బ్రహ్మశంక ||

చ॥ ధరలోజవార్దన | పురవాసుడౌ హరిని | మరుచక నెల్ల
పుడు | మదిని స్మరించుటయే || యా ||

వ॥ అనుచు వెంకిటదాసుండు సువర్ణ మయ్యిందరానాథుని
జెందంబునం బొందుపరచి యానందాతి రేకంబున తన
జెందంబునకు బోధి నేయుచు సచ్చిత్తు వాసి నిజమంది
రంబునకుండుని మరలనానోవిందుని స్మరింపుడు నిట్లనియె.

కం॥ జీవుడు దేవుండనుచుక |
గావరమున నుడువునంత కర్తివరదుండా |
జీవుండగు నాయపురా |
జీవులకు సతీతుడైన చిత్తు యుడనటా |
జీవుల బోచెడు హరికిని |
జీవుడ దాసుండవగుచు జేరుము భక్తిక ||
కావరముల నడగింపుము |
భావమునను బూజిసేయు మతని యడుగులక ||

సావేరి. ఆది.

ప॥ తారకబ్రహ్మము నేనే యనినను | తక్షణము భక్తిమాన
వలెన్ ||

అ॥ కోరికలెల్ల సశింప జేసి పెక్కిండగుహను తానుండవలెన్ ||

చ॥ నిరాకరుడను నేనే యనినను | నిర్గుణియై తానుండవలెన్ ||

నిరాకరింపుదు నీవ నేననుట | నిశ్చయ చిత్తమునిల్ప
వలెన్ ||

చ॥ అహం బ్రహ్మాస్మ్యను భావంబున్నను | నచలముగానే
యండవలెన్ ||

ఇహపర సౌఖ్యములెల్లను గోరక | నెప్పు డరూపత
నుండవలెన్ ||

చ॥ దండిగ వెంటదాసుండెప్పుడు | తాఁకబ్రహ్మమేననకన్
కుండలియగుచు నశశమురాముని | గురిగానిల్పి స్తుతింను
కొనెన్ || తా ||

న॥ ఇట్లు వెంటదాసుండు నేన తారకబ్రహ్మనుని తలంపక
రాజు భృత్యన్యాయమున శ్రీరాముని భక్తి భావంబున నేనిం
పును మున్ను శ్రీరామచంద్ర పదారవిం దానవరత ధ్యానంబున
బ్రహ్మస్యంజై భుక్తిమాని ముక్తి నపేక్షింపుచు గోకులక్షి
ప్రస్తుచంబుమరచి జేవుని సహస్రారంబునజేర్చి న్మృవలె జలిం
పకనున్న వాల్మీకి చందంబున నురంజుకు వశంబుగాక చావుం
బుట్టుకయు లేని నీవనమాధినిష్ఠ దెలియజాలక దుష్కామంబుల
నశింపజేసి సద్గోప్తిచే మెలంగుచు భగవద్గుణానుభవంబున
మేలుమరుచును శ్రీహరి సాక్షాత్కరించినట్లు శరీరం బుప్పొంగ
నృత్యంబు సల్పుచు.

కం॥ సూర కరుణా దృష్టి

వేడర నేపరుల నెపుడు విశ్వాత్మకనీ |

వాడర నిను వీడర కా ।

పాడర రాగేర భక్తపాలనకీలా॥

వ॥ ఇట్లున్నాడు భగవంతుని స్మరింపుచు పరమానందంబున నుండు మరియు.

కం॥ ఈ తారకచరితంబును ।

చేతొ మోదంబుతోడ జెప్పిన విన్నా ।

ఖ్యాతిగ వ్రాసినవారు బు

నీతులగుచు బొందగల రనేకసుఖంబుల్ ॥

కం॥ సీతారామాహరి యం

చీతీరున వేఁగొనిన నీసుచరిత్రం

బే తారకపద మొసగుచు

నాతాకార్కముగ విశలయశమున్నించుకా ॥

కం॥ నారాయణ యని యెపుడు ।

నారాయణ సేయువారి శాధలు మాన్పు ।

కోరిన కోరికలిచ్చు ॥

భూదయ న్మనపుకౌరి పుణ్యలసేయ ॥

వ॥ ఇట్లు రమ్యంబుగ దెలియఁజెప్ప నాపుణ్యపురుషుండు విని విన్నమానండుబును జెందును జేనగొన, మాయులే వెంకటదాసుండెంతయు పుణ్యాత్ముండని యగ్నింపుచు నింటికిం జనియె సంత దక్కిన జనులును వారివారి నిజ నివాసంబులకుం జనిరి.

మాలిని నిరుపమ గుణజాలా | నిత్య కల్యాణ శీలా |
 కరిపరివృతపాలా | కాంతి మగ్నస్వర్ణవేలా |
 ఖరదనుబివిఫాలా | ఖండితాఘసాఘమాలా |
 సరసహృదయశీలా | జానకీ ప్రాణలోలా ||

శ్లో॥ మంగళం కోసలేంద్రాయ |
 మహనీయ గుణాత్వనే
 జొన్నపాటి నివాసాయ
 దేవ దేవాయ మంగళం ||

గద్యము. ఇది శ్రీకృష్ణుని పూజావాస నియానాండ
 శ్రీమద్రామాయ పాత్ర వెల్లడికథ) పవి
 త్ర సునివి జన్మక కౌండవల్ల్య న్వమాం
 బుధ రాకాక్షి నవమిత్ర) రామనంద
 రెక్కి శమాభవ దేవరెక్కి ప్రపాత్ర
 వీరారెక్కి పాత్ర తాతరెక్కి
 పుత్ర) నెడిటగాన విరిచి
 తంబగు నీ తారకనామ
 ప్రభావంబను
 యక్షగాన
 ప్రబంధము
 సంపూర్ణము.

10832

